

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. VI. Res una multiplex apparet situ locorum recto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71258)

Quod si triplicata rem desideras, aut quadruplicata, &c. excitabis triangulum æquilaterum GHI secundum dictum inter uallum EF; quadratum item KLMN, similiterq; pentagonum, aut aliam quamcunque figuram polygonam, minorem tamen àmbitu pupillæ.

Huius autem experientiae sanè mirabilis, aliquot illustres sunt casus; aut enim obiectum ab oculo satis remotum est, aut valde vicinum. Satis remoti terminus minimus, duæ spithamæ plus, minus; maximus is, qui rem illam naturaliter, distinctè conspicabilem reddit oculo fano.

Terminus valde vicinus, summum ultra spithamam vix excurrit, ad oculum autem sine certâ lege propinquat.

CASVS TERMINI REMOTI.

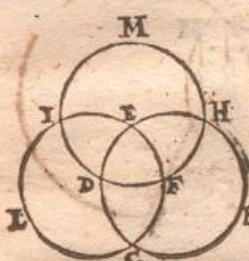
CAPUT. VI.

RE igitur intra termini remoti limites collocata, quæ dextra apparet, dextram oculi partem occupat, quæ sinistra sinistrâ, quæ supera superam; adeoq; locus visus in eandem plagam recidit, in quam radius visorius rem in oculum deferens. Hoc dupli experimento manifestum fit; Alterum est, si dextrum foramen cultro vel alio corpore obiecto ad laminæ partem seu anteriorem seu posteriorē, obtegitur, tunc dextrum rei visæ simulacrum perit; si sinistrum foramen intercipitur, evanescet sinistræ stationis imago, &c.

Alterum experimentum in ipsum statim visum per se incurrit. Nam si per tria foramina, qualia sunt A, B, C, in punctum visibile feraris, apparebit ipsum triplicatum imaginibus E, F, G, eo situ quem foramina A, B, C, præse ferunt; punctum enim medium D, evanescens, in hac tria F, G, E, dispescitur situ analogo, ut sicut foramen B supra, A & C ex latere; ita E locus rei visæ supra, F & G simili ter laterales statuantur, singuli suis foraminibus respondentes, locus E foraminij B; F, A; & G, C; qui certè situs non

non retineretur, nisi simulacrum similem in re locum obtineret, qualem radius eius in oculo. Neque occultatio foraminis A, toleret locū visum F, nisi illius simulaci radius ad A pertigisset, &c.

In hac experientiā hoc notatu dignum est: si lamellā perforata oculo proximē attinetur, ipsa foramina ampliantur in albantes quosdam circelloſ, qui ab oculo conspicuntur mutuis intersectionibus implicati, fiuntq; communia circellorum segmenta multo lucidiora, non communib; & non communia adhuc lucidiora sunt, ijs rebus quæ in circellorum areis non iacent. Vt

si oculus per duo foramina A & B in parietem aliquem, præsertim album transpiciat, apparebunt eidem oculo duo circelli semet intersectantes CDE, & EFC, eritq; commune segmentum CDEF albius reliquis extra communem sectionem, vt sunt EKCF, atque ELCD. Quod si tertium foramen, accedat in lamellā, quale est G, consurget etiam tertius circellus HF DI, fieri q; portio EFD triangulum & qui curuum tribus circulis commune, omnium lucidissima, post quam maximē albescunt tres reliquæ portiones DFC, FEH, & EDI; minimē albicabunt reliquæ HKC, CLI, IMH. Situs autē circelloř istorum semper idem est qui foraminum, ita ut dextro foramini B, dexter Circellus DH K, superiori G, superior IMH, sinistro sinister respondeat: licet circelloř quiuis situm suum euerterit, ut suoloco fusiſ diceatur, & manifestum fit, si inter oculum & laminam perforatā cultrum interiectas tegendi foraminis dextri cauſā, nam ubi ad foraminis B partem extimam eamq; dexterimam peruenieris, obtegetur circelli CDHK, pars D sinisterrima & sic de reliquis. Horum omnium rationem oportet illi esse perspectam, cui vetum visus organum innotuerit.

Et de circelloř istorum apparitione speculatio non admodum profunda videtur; sunt enim ijs transſilentes per foramina lucis extraneæ radij, in ipsis foraminib; intersectione mutua cuerosos conos efficientes, quo fit ut sinistri in dextram, dextri

in sinistram tendant. Cur autem abscessu laminæ, circellus minatur, cur augeatur accessu ad oculum, eadem est ratio, quæ aliorum obiectorum, hoc enim omnibus rebus per foramen conspectis commune est, uti cap. 2. exper 2. proprietate 6. est indicatum. Quam ergo causam illius eventus suo loco à me datam libro 3. legatis, eandem & huc ad circellos applicabis.

Notandum etiam in hoc phænomeno, turrium cacumina in hisce circellis conspicua suaspeculiares proprietates habere. Nam fastigium MNOP, dextrum, ad dextrum circellum, & QNRS sinistrum ad sinistrum pertinet, quod patet circellarum occultatione, nam circulo QOP, id est foramine B, obstipato, evanescit summitas turris MNOP; & vice versa.

Commune a. segmentum NOTR, quod extra commune circulorum segmentum euagari nunquam potest, nigrius est, quæ partes simplices: quod ex eadem causâ fit ex quâ albiius. quilibet enim color sibi superadditus, intensior apparet: prius autem oculitur O quam P.

Et hæc quidem ita se habent, quando vicinitate laminæ ad oculum, aut foraminum ad se, circelli se secant; nam quando se tantum tangunt, (quod foraminum à se aut laminæ ab oculo distantia contingit) tunc res in ipsis conspicuæ, se nunquam secant, ut videre est in adiectione schemate circellarum ABC, & ADE. Causa huius rei patet, quia quidquid in aspectu venit in hoc casu per duo foramina necessario permeat, ideoq; extra circellos à foraminibus factos videri nihil potest. Sicut autem culter cis laminam occultat sinistras circellarum portiones à dextrâ, ita trans applicitus, dextras è dextris intercipit, ut experiens patebit.

C A-

